

Fokus Undervisning

Systematisk FoU-
samverkan som
expansivt lärande

Inifrån Och Ut

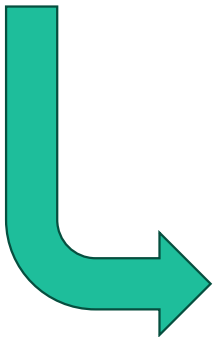
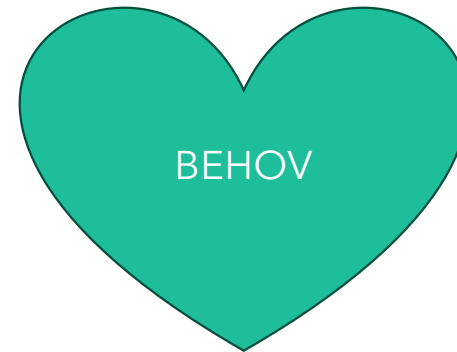
Undervisningsutveckling som tar sin utgångspunkt i
behoven hos faktiska barn/elever på lokala förskolor/skolor
– samt i styrdokumentens mål

Vi har arbetat på två nivåer:

1. Med handlingar i DIREKT PRAKTIK – för att stärka det konkreta undervisningsutvecklande arbetet.
2. Med analyser på SYSTEMNIVÅ – för att stärka möjligheten att åstadkomma långsiktigt hållbar transformation.

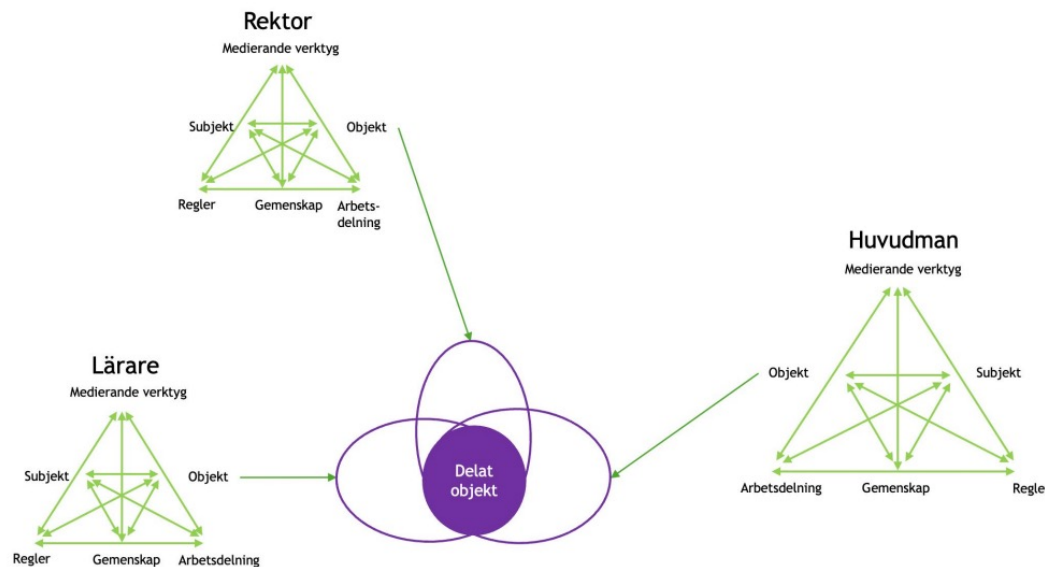
Formell och informell
bedömningsinformation
relativt given aspekt av ett
ämne/målområde

Case-
berättelse

På systemnivå: analyser av samverkande verksamhetssystem

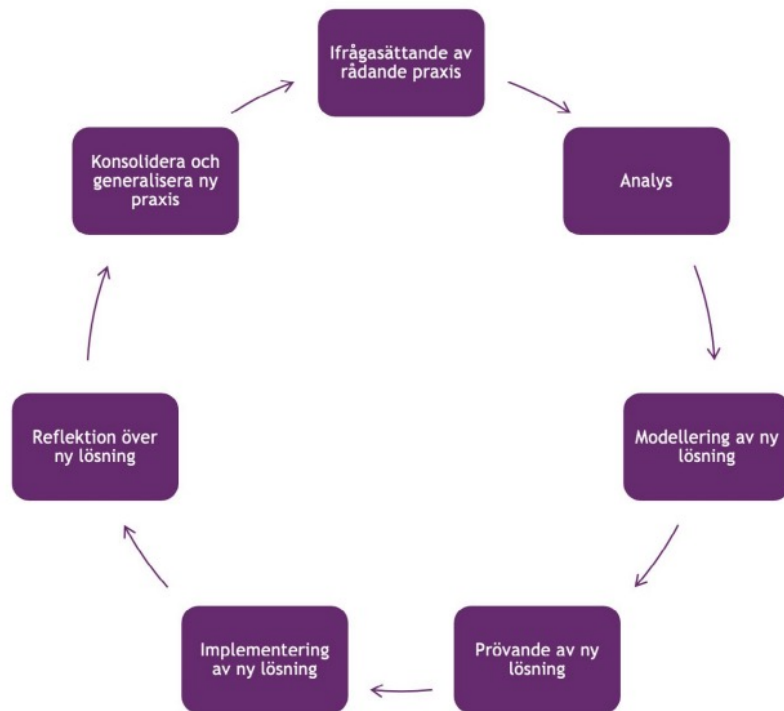
- Vad sker och behöver ske inom och mellan olika aktörers system?

Det delade objektet

Undervisningsutveckling som tar sin utgångspunkt i behoven hos faktiska barn/elever på lokala förskolor/skolor – samt i styrdokumentens mål

Arbetet i FUN som en cykel av expansivt lärande

Expansivt lärande handlar om att gemensamt lära sig 'något som ännu inte är där' (i strävan mot objektet)

Forskarnas roll är att tillhandahålla stimulering / tankeverktyg som (potentiellt) framkallar och bidrar till att upprätthålla en transformationsprocess som leds och ägs av praktikens professionella.

Exempel på tillförda ankeverktyg som enligt analys har hjälpt deltagarna i det objektsinriktade arbetet

Case-metodiken som sådan (huvudverktyget)

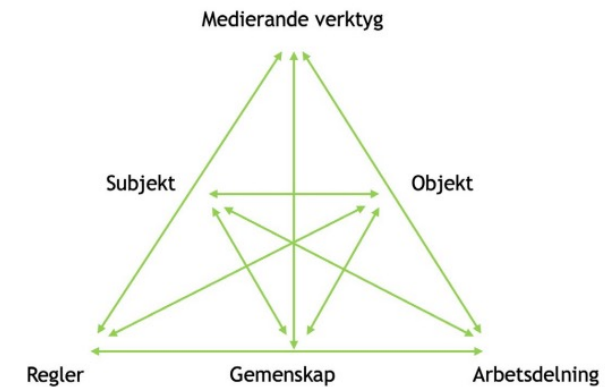
Föreläsningar och workshops om bedömning och att analysera bedömningsinformation

Workshops i att "översätta" formell (test-baserad) och informell (klassrumsinteraktionsbaserad) bedömningsinformation till tydligt definierade lärandebehov.

Föreläsningar om och workshops om ett ramverk för aktivering av tre dimensioner av lärares yrkeskunskande vid formandet av undervisningshandlingar

Format för rundabordspresentationer av pågående/avslutade case som möjliggör kollegial delning och kritisk vän-återkoppling.

Workshops på systemnivå

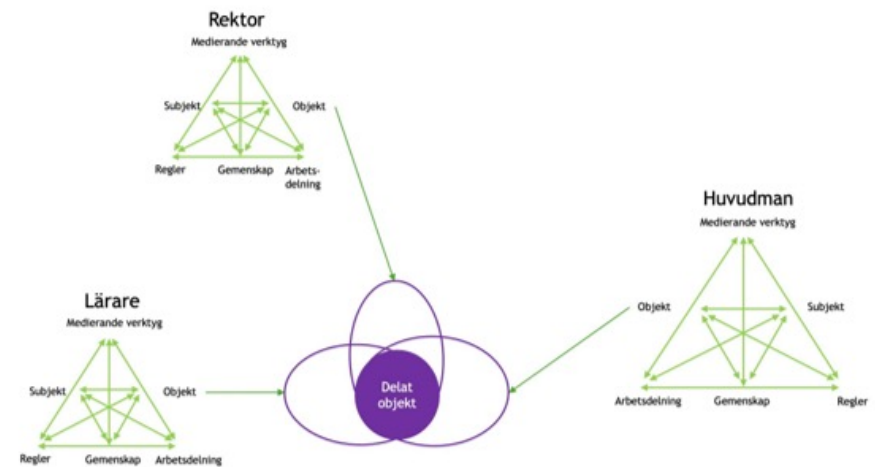
Respektive aktörsnivå (huvudman – rektorer – lärare) har analyserat det egna systemets

- *Medierande verktyg*: Vilka modeller och arbetssätt hjälper oss att åstadkomma objektet (och vilka hjälper oss inte)?
- *Regler*: Vilka lokalt beslutade ramar och strukturer avseende undervisningsutvecklande arbete bör behållas och vilka bör inte behållas? Vad behöver förändras?
- *Arbetsdelning*: Vem har mandat att besluta i olika frågor och är det rimligt att mandatet ligger just där? Vem har expertkunskap? Ligger särskilda ansvar för olika arbetsuppgifter hos ”rätt” personer? Fördelar vi arbetsuppgifter på ett rimligt sätt? Vad kan behöva förändras?

Workshops i gränstorna mellan systemen

Huvudman – rektorer – lärare analyserar tillsammans

- Finns det lokala regler från huvudmannanivå som inte 'lirar med' lokala (för)skolors regler?
- Finns det regler på huvudmannanivå som i sin nuvarande form till och med förvärrar eller begränsar lokala (för)skolors kvalitetsutvecklande arbete?
- Vilka steg kan tas (på kort och lång sikt) för att regler och i förekommande fall verktyg kopplade till regler i de olika systemen ska harmoniera med varandra?

Några resultat på lärar- och elev/barn- nivå

1. Case-metodiken - att intervensera och lära med specifika barns/elevs behov för ögonen - mycket effektiv för analytisk konkretion.
2. 'Översättningen' av bedömningsinformation till behov kraftfullt bidragande till att fokus flyttas från barns/elevs brister till undervisningens utformning som möjliggörare för barns/elevs lärande. Ökad precision i formandet av undervisningshandlingar.
3. Stort genomslag för aktivering av flerdimensionellt yrkeskunnande. Aktivering av alla tre dimensioner avgörande för casens framgång.
4. I nästan samtliga avslutade case bekräftas kunskapsutveckling (ofta mätt genom test eller tydliga observationer) i förhållande till läroplanens eller kursplanernas mål och/eller bedömningskriterier.
5. I stort sett samtliga lärare rapporterar positiva spridningseffekter till andra elever och/eller avseende den egna undervisningsskickligheten mer generellt som följd av de interventioner som genomförts med specifika case i åtanke.

Tre år i FUN har varit en katalysator för oss, där en förflyttning har skett från ett informationsflöde uppifrån och ner till en dialog mellan nivåer. I och med att de här gränssytorna... som vi nu har börjat använda som begrepp... har arbetats fram, så har vi också börjat frigöra tid för både dialog och analys på ett annat sätt. Och när vi nu tittar på vägen som de prioriterade målen färdas utmed ner till lokal nivå, så ser vi att den verkligen går genom gränssytor... där det finns rektorer, processledare, förstelärare, arbetslag, ämneslag. Mycket av det arbete vi har framför oss nu när FUN tar slut handlar om att stämma instrumenten och se till att våra frågeställningar i gränssytorna blir skarpa och 'rätt'. Men det känns som att vi har fått en god grund att arbeta utifrån.

(Utdrag från när en rektor återgav vad hans grupp bestående av HM-nivå, rektorsnivå och lärarnivå hade kommit fram till i sin dialog om gränssytor, mars 2024).